

man foruden de Skatter, der blev udkrevet, ogsaa krævede Luksusskatter. Ja, det er rigtigt, det har jeg ogsaa fremhævet. Men endnu i 1915 erklærede Venstres Ordfører (N. Neergaard): Vi kræver ikke indirekte Skatter til Dækning af Renter for Laan. Kravet kom i 1916, og 1917 kom de indirekte Skatter. Der blev sagt, at vi skulde tage Luksusbeskatningen, medens Luksusen bredte sig. Luksusbeskatningen kom i 1917, Kravet fra Venstres Side rejstes første Gang i 1916. Dernæst talte det ærede Medlem om Jernbanetaksterne. Endnu i 1916 i Oktober Maaned erklærede Venstres Ordfører: Jeg er ogsaa betænkelig ved at kræve Jernbanetaksterne forhøjet, for det er et Led i Prisreguleringen at holde dem nede. Jernbanetaksterne blev forhøjet i 1917. Man kommer derfor ikke langt med dette Spørgsmaal, naar man ved, hvordan Venstres Stilling har været. Det kan ikke hjælpe bagefter at forsøge paa at skrive en anden Historie. 1916 krævede Venstre Statsbanetaksterne forhøjet, og i 1917 blev de forhøjet. Der skal jo dog nogen Overvejelse til, inden man kan begynde. Men altsaa endnu i 1916 erklærede Venstres Ordfører sig betænkelig ved at gaa med til en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, fordi de var et Led i Prisreguleringen. Jeg har gjort opmærksom paa, at naar det meddeles, at Driftsregnskabet for sidste Finansaar gav Balance, saa har Venstre i hele Perioden fra 1913 til 1920 altid taget § 26 med, naar der var Tale om Balance paa Statsregnskabet; det er først nu, de begynder at udelade § 26, og jeg vil minde om, at hvis man havde taget § 26 med i det sidst aflagte Statsregnskab, hvis man regner med de Tal, Venstre regnede med i 1920, vilde man sidste Finansaar have haft et Underskud af 60 Mill. Kr.

Endvidere vil jeg sige med Hensyn til Spørgsmaalet om de gamle og deres Stilling, at i 1891 fastslog man, at de gamle skulde have, hvad der er nødvendigt til deres Underhold, men i 1923 siger Venstres Justitsminister: Det faar de ikke, de maa ty til den private Velgørenhed for at klare sig. Noget saadant maa Venstres Ordfører klare med sit eget Partis Justitsminister, for det er ham, der har brugt dette Udtryk.

Endelig talte det ærede Medlem om, hvorledes Forholdet vilde blive mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre, og vi hørte nogle Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Jeg tror, at det ærede Medlem

Hr. Martin Hansen skulde tænke paa, at hver kan have nok i sin Plage, jeg tror, at Venstre kan have Besvær nok med, hvordan det skal klare sig, og derfor kan overlade det til os andre, hvorledes vi vil klare os, hvis vi faar Flertal.

Knud Hansen: Jeg skal under Hensyn til den fremrykkede Tid indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte, at det var en fuldstændig fejlagtig Opfattelse af mig, naar jeg mente, at Staten havde en moralsk Forpligtelse til at bidrage til at afhjælpe de private Banners Underskud. Jeg har i hvert Tilfælde den Opfattelse, at det vilde være rigtigt, naar Staten sammen med Amt og Kommune har været med til at anlægge en Bane og har sin Indflydelse i Bestyrelsen i Forhold til den Del af Anlægssammen, hvormed den har bidraget, at Staten da, naar denne Bane ikke kan bære sig, men giver Driftsunderskud, tog sin Part. Men det gør den ikke. Jeg beklager det i højeste Grad, thi jeg synes, at den har moralsk Forpligtelse til at gøre det.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte endvidere, at hvis man i Kolding ønskede at faa Posthuset lagt paa en Plads, der kunde være central for Byens Borgere og især for dens Handelsstand, maatte man fra Kolding komme med et Tilbud om at forære Staten en saadan Plads. Jeg skal dertil svare den højtærede Minister, at Kolding Byraad har vedtaget at tilbyde Postvæsenet en Plads, som Postvæsenet tidligere har været ude om at faa, til den Pris, hvortil Kommunen har købt den, men ud over dette ønsker Kolding Kommune ikke at strække sig. Vi vil da lægge Ansvar paa Ministeriet og Rigsdagen for, hvis de, naar de bygger et nyt Posthus, vil lægge det udenfor Kommunen uden at tage Hensyn til, at Kolding Posthus's aarlige Omsætning er 855 000 Kr.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at naar han siger, at jeg har ønsket at faa Militær lagt i Vamdrup, er det en Misforstaaelse. Det har jeg ikke udtalt noget bestemt Ønske om. Men det, jeg har udtalt Ønske om, er, at man vil tænke paa Vamdrup, saa man, hvis Lejlighed dertil kunde komme, lægger en Statsinstitution der, fordi denne By er blevet haardt trængt ved, at man har trukket de mange Statsfunktionærer derfra. Vamdrup har netop Bygninger, som kan anvendes i dette Øjemed. Med Hen-